

Jocul ielelor - personajele

Serban Saru-Sinesti, ministrul justitiei, este tipul politicianului versat, dur, violent, avand orgoliul puterii. El reprezinta un tip uman opus lui Gelu Ruscanu.

Sinesti este caracterizat in mod direct in didascalii, inca de la intrarea in scena : " Sinesti, barbat aprig, bine legat, ca de patruzeci si ceva de ani Omul fumeaza si gandeste aproape nemiscat, dand o impresie de concentrare dura ca o carapace. Are o privire puternica si mainile mari, agitate. In conul de lumina cu reflexe verzui, trasaturile fetei au o duritate de gravura". Impresia pe care o lasa este aceea a unei forte crancene, retinute.

El este reflectat diferit in constiinta celorlalti, ca in oglinzi paralele : pentru Maria el este un monstru, pentru Gelu un asasin, Penciulescu il considera una dintre cele mai infernale canale pe care le-a intalnit si un crancen jucator, in timp ce pentru matusa Irena, Sinesti este salvatorul onoarei lui Grigore Ruscanu.

Mandru de puterea sa asupra destinelor oamenilor, de autoritatea sa, marturiseste acest lucru : "Pot propune scoaterea din fundul ocnei a unor oameni uitati de semenii lor si de Dumnezeu acolo si pot deschide actiuni care sa trimita in fundul ocnei altii, nimicind astfel familii intregi, si distrugand fericirea sotilor si a copiilor". Sinesti isi urmareste cu tenacitate scopul propus si n uezita sa recurga la orice mijloace pentru a obtine ceea ce isi doreste.

Calculat, stie sa foloseasca punctele slabe ale adversarului. Prin dezvaluirile pe care le face, provoaca sinuciderea lui Ruscanu.

Maria Sinesti este prototipul personajului feminin camilpetrescian. Caracterizata in mod direct de autor, Maria apare ca o fiinta "de o frumusetate tulburatoare mistuita de secrete grele", "hiperemotiva, cu imaginatie dezordonata", "prada tuturor obsesiilor, cu dorinte neimpacate, deviate". Frivola, nestatornica, Maria (ca si Ela lui Gheorghidiu) nu poate intelege zbuciumul interior al barbatului iubit.

Salba si puternica in acelasi timp, fatal, misterioasa, imprezibila, se autocaracterizeaza pornind de la motivul dublului, motiv pe baza caruia este construita intreaga piesa : "Gandesc uneori ca sunt in mine doua fiinte : una josnica, marginita si lasa, care a primit sa i se dea de barbat un om pe care nu-l iubea si alta care sufera, care plange care sangereaza pentru toate josniciile celorlalte". Ea aduce arma cu care Gelu isi va pune capat zilelor, dar nu va putea patrunde misterul mortii lui : "Nu inteleg nimic De ce s-a omorat ?".

Praida este exponentul unei filosofii pragmatice, pentru care dreptatea are ca criteriu o cauza, iar deasupra dreptatii este partidul.

Penciulescu este oscilant, echivoc, dar capabil de a formula esenta dramei lui Gelu Ruscanu, ca om care a vazut "jocul ielelor".

Structura de profunzime a personajelor din "Jocul ielelor" (Gelu Ruscanu, Maria Sinesti, Saru-Sinesti) se va regasi in contexte diferite, si la alti eroi din opera scriitorului (de exemplu, Stefan Gheorghidiu-Ela-Nae Gheorghidiu sau Pietro Gralla- Alta-Cellino).